

[Carl Petersen.]

landet. Dette misforhold havde flere uheldige virkninger for Danmark. Det bevirkede bl. a., at eksporten af kød, slagtet her i landet, gik stærkt tilbage på grund af den store prisdifference, som opstod ved, at huderne af de slagtede kreaturer skulle afsættes til den hjemlige maksimalpris. Dette medførte, at der blev mangel på huder til forarbejdning af lædervarer, specielt fodtøj, hvortil der anvendes ca. 90 pct. af læderproduktionen. De således manglende huder måtte erstattes med importerede huder til verdensmarkedets priser, hvilket samtidig beslaglagde en del fremmed valuta. Endvidere havde ordningen den uheldige virkning, at de ret værdifulde affaldsprodukter, der fremkom ved slagtingerne af de kreaturer, hvoraf kødet skulle eksporteres, blev unddraget det danske marked, ligesom den beskæftigelse, der var ved disse slagtinger, bortfaldt.

Formålet med maksimalpriserne på de danske huder var selvfølgelig at holde priserne på de færdige lædervarer nede i et prisleje, der var afpasset efter de lave hudepriser, og derved spare forbrugerne af fodtøj for den prisforhøjelse, der ellers ville være kommet som følge af prisudviklingen på verdensmarkedet for huderne. I denne forbindelse må det imidlertid stærkt understreges, at det billige fodtøj medførte, at forbrugerne af okse- og kalvekød måtte betale en højere pris end nødvendigt, hvis huderne var blevet betalt med verdensmarkedets priser. Da kreaturerne blev afkøbt landmændene i konkurrence med eksportkreaturerne, bevirkede den merpris, der kunne opnås på de levende udførte kreaturer som følge af de høje priser i eksportlandene, at der måtte betales en tilsvarende forhøjelse for kødet.

Der var derfor meget, der talte for at ændre den nugældende maksimalprisordning, men det var klart, at det ikke kunne lade sig gøre, uden at der ville komme en mærkbar stigning af skotøjspriserne.

På det tidspunkt, da det politiske forlig blev indgået, havde hudeprisen nået en sådan højde, at der ville være blevet tale om en meget følelig stigning. Siden er priserne faldet en del. Det politiske forlig kom derfor som bekendt til at gå ud på, at der skulle foretages en tredeling af de beløb, hvormed skotøjspriserne ville stige som følge af ordningens ophævelse, således at landbruget og staten skulle bære hver en trediedel og forbrugerne den sidste trediedel.

Det er vist alle i det høje ting bekendt, at de forhandlinger, der fulgte efter forliget,

har voldt betydelige vanskeligheder, ja, det er vist ikke for stærkt, når jeg siger, at formen, under hvilken forhandlingerne til tider blev ført, var ret skarp. Det har dog næppe noget formål nu at hæfte sig ved de ting, der gav anledning dertil, udover at sige, at på et vist stadium af forhandlingerne var vi nogle stykker, der tvivlede om, hvorvidt faldet i kødpriserne i praksis ville blive så stort, som de højere hudepriser skulle betinge. Men disse besværlige forhandlinger endte med enighed om den løsning, der nu foreslås i det forelagte lovforslag.

Det af den højtærede landbrugsminister fremsatte lovforslag tilsigter at fremskaffe den trediedel, som landbruget skal tilsvare til ordningen, og at sikre, at kødpriserne ikke stiger udover den pris, som vil fremkomme som følge af hudemaksimalprisernes ophævelse.

Landbrugets tilskud ydes dels som konstant tilskud, dels som yderligere nedsættelse af kødprisen. Beløbene fremskaffes og prisfaldet fremkaldes ved en eksportafgift på udførsel af levende kreaturer og kød.

Sammenholder man lovforslagets bestemmelser med de tanker, man havde om en ordning ved det politiske forligs indgåelse, er der nogen forskel at iagttage, da der viste sig at være mere teknik i denne sag, end man dengang regnede med.

For at sikre faldet i kødprisen og holde prisen fast, så længe loven gælder, er § 2 formet sådan, at der findes en basispris på grundlag af gennemsnitsprisen på okse- og kalvekød i tiden fra 1. januar indtil nu med fradrag af det beløb, hvormed priserne falder som følge af ophævelse af maksimalpriserne på huderne. Jeg har bemærket, at denne bestemmelses formulering er ændret fra i et tidligere udkast at være: „hvormed priserne beregnes at ville falde“ — til nu at hedde: „falder som følge af“. Det vil altså sige, at man ikke, når loven er vedtaget, med bestemthed kan sige, hvor meget kødpriserne vil falde, selvom de beløb kendes, hvormed huderne vil stige. Men jeg går ud fra, at det er rigtigt, som jeg har opfattet det, og jeg stiller det som et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister: Har jeg forstået denne formulering rigtigt, når jeg har den opfattelse, at hvis verdensmarkedets priserne på huder er de samme, når lovforslaget vedtages, som de i bemærkningerne anførte, nemlig 4 kr. 50 øre pr. kg, da vil landbrugsministeren sørge for, at der kommer et fald i kødpriserne på 37 øre, altså 29 øre som følge af hudemaksimalprisens ophævelse og 8 øre som halvdelen af den del, landbruget skal bære. Disse tal er anført i